

Gn 3,1.-6.

Zdá se, že o dění na počátku máme mnohem méně informací než o konci dějin tohoto světa. Vstup hříchu do dokonalého Božího světa způsobil vesmírný konflikt. Tato katastrofa zasáhla ušlechtilé a dobré stvoření a poznamenala zlem i všechno, co následovalo. Genesis pojmenovává tuto událost jako pád. V Bibli je tato zpráva je součástí rozsáhlejšího oddílu, který je uveden slovy: Toto je rodopis nebe a země. Bereme tuto kapitolu jako historický text.

Z prvních 2 kapitol Genesis je zřejmé, že muž a žena vyšli z Boží ruky jako dokonalí. Jejich domov Eden byl plný radosti. S Adamem a Evou komunikoval sám Stvořitel. Všechno stvoření bylo zahrnuto pokojem. My žijeme ve zdevastovaném světě. Za narušení dobrého Božího stvoření může had. Nevíme, odkud přišel. Také vznik zla je zastřen tajemstvím.

Od počátku měli lidé svobodnou vůli. Mohli se rozhodnout, jestli budou následovat svého Tvůrce milovat. Od této volby je odvozeno pokušení. Poprvé se s ním Adam a Eva setkali u stromu poznání dobrého a zlého. Toto je jediné místo, kde je takový strom zmíněn. Adam s Evou měli možnost poslechnout – podřídít se Božímu příkazu, nebo se vzepřít. Měli možnost souhlasit s Božím zákonem a přijmout ho za svůj – a radovat se ze života, nebo jej neuposlechnout, zvolit vlastní cestu – a zakusit smrt. Řešili své autonomní postavení. Sami se rozhodovali, co je správné a co špatné. Had před Evou zlehčoval Boží slovo a tím zpochybnil Boží dobrotu. Pod jeho vlivem změnili lidé svůj pohled na strom a jeho ovoce jedli.

Zpočátku se jim zdálo, že měl had pravdu – nezemřeli hned. Ale odumřel vztah, který mezi sebou měli, zhynulo jejich sebevědomí, poznali svou nahotu a byl přerušen jejich vztah s Bohem. Bůh je vyhledal a vynesl soud na Evou, hadem, celou zemí a vyhnal je z ráje.

Jsme stvořeni pro vztah, zatímco důsledky hříchu nás ženou do odloučenosti. Lidé byli stvořeni pro radostný vztah s Bohem, ale díky hříchu žijí ve strachu a opuštěnosti. Jak sociální, tak pracovní poměry mezi lidmi jsou v důsledku hříchu zdeformovány. Smrt prvních lidí začíná v pokřiveném vztahu s dárce života – Bohem.

Navzdory tragickému vstupu hříchu na svět Bůh neodstoupil od záměru, který měl se stvořením a se svým královstvím. I když Adam s Evou před Bohem utíkali, Bůh je láskyplně vyhledal a slíbil, že udusí síly zla. Toto je první biblické zaslíbení s radostným evangelijním poselstvím. Satana porazí Kristus, i když bude v boji zraněn. Bůh oblékl lidi do koženého oděvu. Když ve SZ někdo někomu strhl oděv, vyjádřil tím, že ho zbavuje dědictví. Pokud jim oděv dal, znamená to, že se nevzdává úmyslu a plánu, který s nimi má. Ukázal tím, že si přeje, aby byli nadále nositeli jeho obrazu, a potvrdil, že jsou dědici země. Bůh ukázal, že chce o lidi i nadále pečovat. A k tomu ještě přidal slib, že Evin potomek jednou rozdrtil hadovi hlavu.

Mnohdy máme sklon hřích zlehčovat. V historce z Edenu není hřích představen jako pouhá chyba nebo nevyhnutelný důsledek lidské slabosti. Hřích je uvědomělé rozhodnutí zvolit si vlastní cestu namísto cesty, kterou Bůh určil svému stvoření. Znamená to stát se sám sobě zákonodárcem namísto uznání svrchovaného božského Vládce. Když se v životě pokoušíme hledat vlastní cestu, namísto abychom šli po cestě Boží, pak je to proto, že se domníváme, že získáme mnohem víc, než by nám dal Bůh. Výsledek je ale opačný. Máme rozvrácená přátelství, rodiny, zkorumpované vlády, silní utlačují slabé atd. A považujeme to za normální. Ale hřích není normální. Na hřích můžeme mít různé pohledy:

1. Je to velezrada a vzpoura proti našemu Tvůrci
2. Hřích je modlářství
3. Hřích je pokus dosáhnout autonomie

Od první katastrofální volby, kterou lidé učinili v edenu, má hřích destruktivní moc na lidské životy a kulturu. Neničí přímo, zpočátku spíše zdeformuje a pokříví. Dobrou zprávou je, že Bůh tento svět neopouští. V Ježíši Kristu a vlivem Ducha svatého činí vše pro to, aby svět byl takový, jaký byl na počátku. Ti, kdo již nyní následují Ježíše Krista, jsou předzvěstí obnovy, která teprve přijde.